

Понеделник, 24.03.2014, България-Полша

Събудих се в 3 часа сутринта и се приготвих за пътуването. Около 3:25 започнах да гледам един филм, наречен The Aviator. Филмът е дълъг и интересен. След филма събудих майка ми, така че тя да може да ме закара до летището, там се срещнах с моята група и се качихме на самолета.

Кацнахме в Мюнхен, летището е огромно и пълно с хора, пътуващи по целия свят. Трябваше да останем там за около 4 часа, за да изчакаме следващия ни полет. Там се засякохме с турската група и всъщност пътувахме с един и същ полет.

Кацнахме на летището в Гданск в Полша. Беше облачно и дъждовно и продължи да вали до вечерта. Събрахме се с групите от Белгия и Германия, качихме се на автобуса и се отправихме към Tczew. Градът се намира в северната част на Полша. През него тече река Висла, над която се издига интересен мост. Мостът е построен около 1851 година и за времето си е бил забележителен с дължината си - 837 метра. Поляците сами са го разрушили на първи септември 1939г, за да предпазят града от нахлуването на германските войски от другата страна на реката. После е възстановен по време на войната и отново разрушен този път от германците. При последната реконструкция са възстановени кулите, които е имало първоначално.

Обядвахме в хотела на учителите. Храната ни се стори доста по-различна от българската кухня. След обяда отидохме до училището за да се срещнем с домакините си. След няколко часа аз и моят домакин Дейвид отидохме в дома му. Запознах се с родителите му. Те ми показаха моята стая и ме разведоха около къщата. Това беше моят понеделник в Полша.

Димитър Соколов, 8а клас



Вторник сутрин

25.03.

Във вторник сутринта веднага след като станах, семейството на Наталия ме извика на закуска. Всички се бяха събрали на масата освен бабата и дядото. Имаше всякакви вкусотиини за ядене. След закуската трябваше да се приготвя за училище. Въпреки че живее близо до училището, на около 5 минути пеша, ние винаги пътувахме с кола заради непрестанните валежи. След като влязохме в училището, отидохме в класната стая на 4-тия етаж, където се разпределихме на групи. Започваше 1-вата игра за деня, организирана от нашите домакини. На мен ми се падна да бъда от червения отбор. Получихме инструкции и играта започна.

Тръгнахме надолу по стъпалата на училището и намерихме червен списък, в който имаше малък ключ за катинар и още инструкции. След като ги проучихме, излязохме на студа и отидохме в един музей недалеч от училището. В музея трябваше да направим всичко, което ни бе показано и накрая да се снимаме, за доказателство че сме завършили мисията.

После трябваше да отидем в парка и да открием фонтан със статуя на жаба до него. Отново се снимахме и така завършихме още една част от задачата. След като получихме новата си задача се запътихме към реката. Наблизо се намираше нещо подобно на стена на влюбените с много катинари, които оформяха едно огромно сърце. Така влюбените запечатват своята любов. Опитахме се да намерим кой от катинарите съвпада с нашия ключ от първата част на играта. Дълго търсихме и премръзнахме, но най - накрая го открихме, след което отново позирахме.

Въпреки студа трябваше да продължим мисията си. Изминахме целия мост над реката, дълъг около един километър и успяхме да разчетем закодираното съобщение на една от табелите там.

В следващото изпитание трябваше да се върнем в центъра на града. Изпълнихме още няколко задачи, но накрая завършихме достойно. Въпреки че не завършихме 1-ви, влязохме гордо в ресторанта като победители.

Всички обядвахме и се завърнахме в училището. След кратка почивка започна турската игра. Тя представляваше редене на пъзели. Разпределиха ни на нови групи. Можеше да има само по един българин в отбор. Аз естествено избрах отбора на победителите. Аз и моят отбор най-бързо наредихме пъзела, за което си спечелихме турски локум за награда.

Следващата игра бе на белгийците. Те ни показваха снимки и кратки видеофилми, а ние трябваше да отговаряме на въпроси, свързани с тях. Нещо

подобно на „Стани богат”. Печелеше отбора с най- много верни отговори. Мен ме настаниха при 5-тата група, която трябваше да отговаря последна. Винаги като се сетехме за верния отговор, някой от другите четири групи ни изпреварваха с отговора. Е, този път не бяхме на първо място, но все пак го преживяхме.

Последваха още игри, но вече в различни стаи, защото бяха по едно и също време. Аз се преместих в стаята на испанците. Тяхната игра бе малко по-различна. Наредиха обърнати карти на масата и трябваше да уцелим 2 еднакви карти. Играхме и на развален телефон и др.

Ние бяхме подготвили кръстословици, като отборът, който ги реши най- бързо и вярно беше победител. Кръстословиците ги бяхме съставили с госпожите по английски език и може да се каже, че ги бях наизустил. И така с дяволита усмивка се включих в решаването. Хората от моя отбор си нямаха ни най-малка представа че знам кръстословиците, докато сам не се издадох. Като се затрудняваха прекалено много, аз нанасях по една буква на дума, за да им бъде по-лесно и да успеят да се справят.

С нашата игра се сложи край на великите игри на победителите. След игрите всички се прибраха по домовете си щастливи, но аз се прибрах като победител, защото знаех че аз и моят отбор се справихме чудесно.

Здравко Денев. 9 клас.

Полша

Вторник следобед, 25.03.2014

Денят бе изпълнен с много вълнения и запознанства, но най-интересното беше да се срещнем с деца от други държави и да създадем нови приятелства.

След игрите всички се прибрахме в къщи. Когато се прибрах, родителите възпитано ме поканиха на вечеря. Опитах традиционна полска салата с изключително специфичен вкус. Родителите на детето ме разпитаха как е минал денят ми и дали ми е харесал.

След вечерята се събрахме в едно кафене, където имаше деца от другите групи. Отначалото беше странно, защото бях единствената българка, но постепенно се събрахме всички. Вечерта беше страхотна, всички много се забавлявахме и мисля че тази вечер ни сближи един с друг.

А когато се прибрах, нямаш търпение да заспя, за да дойде следващият ден и всички пак да бъдем заедно.

Мирослава Михайлова, VIII а клас



Ден трети, сряда, 26.03.2014

В сряда сутринта трябваше да се съберем в 8:30 пред плувния басейн до училището. Затова станах рано, приготвих се и закусих със семейството. Когато пристигнахме на уговореното място, там вече ни чакаше автобусът, който щеше да ни закара до град Гдиня. Пътувахме около час.

В град Гдиня първо разгледахме два кораба-един военен, „Светкавица” и един граждански, които сега са превърнати в музеи. Интересно беше да се качим на тях и да слушаме разказите за тяхната история и бойна слава. Естествено направихме много красиви снимки. Имахме малко време и да обиколим магазинчетата наоколо и да купим сувенири за приятелите в България. Много интересно беше посещението във военноморската академия, където дори изпробвахме истински тренажор за обучение на морски офицери. Насладихме се и на „звездното небе” в астрономическата обсерватория на академията.

После обядвахме в ресторант, където опитахме традиционните полски пирогови. Направени са от тесто, с плънка от месо или зеленчуци, и са изпечени или пържени. Някои от тях се сервират със специален сос. Беше вкусно.

После иммахме около два часа да се разходим докато учителите обсъждаха бъдещия проект. Градът е чудесен затова беше много приятно да се разхождаме край Балтийско море, да правим снимки и да се забавляваме.

Автобусите ни закараха обратно в Тчев, където се прибрахме за вечеря в семействата. След това се събрахме в едно заведение, приказвахме си, слушахме музика и обсъждахме как сме прекарали деня. Беше дълъг и изморителен, но много слънчев и вълнуващ ден!

Ася Зарева, VIIa клас



Четвъртък, 27.03.

В четвъртък се събрахме в училищната зала, където бяхме тържествено приети и поздравени от директорката на училището, от представител на училищното настоятелство и на общинското ръководство на град Тчев. Домакините бяха подготвили презентация, представяща всички дейности и най-вълнуващи моменти от визитите досега. Изпълнението на училищната група беше страхотно и естествено момчетата получиха много аплодисменти.

По-късно отпътувахме за град Гданск, където разгледахме централната част на



града. С помощта на екскурзвода се запознахме с интересни моменти от историята на Гданск. Градът се намира на брега на Балтийско море и е важно пристанище. В центъра му има стари сгради в характерен стил и красиви готически катедрали с островърхи кули.

Обядвахме в ресторант, на върха на висока сграда, от която се откриваше прекрасна гледка към града и към корабостроителните заводи. После имахме свободно време за разходка и за купуване на сувенири. Навсякъде се продаваха бижута и сувенири, изработени от кехлибар, с който Гданск е прочут.

Върнахме се изморени в Тчев и се прибрахме за последна вечер в семействата. По-късно домакините организираха караоке парти в училището. Събрахме се всички – от Полша, Белгия, Германия, Турция, Испания и България, разговаряхме, пяхме и се смяхме много. Беше забавна и незабравима вечер!

Валери Михайлов, 9а

клас



Петък, 28.03

Петък, 28.03.

Отначало си мислех, че това ще бъде най-хубавият ден от нашата визита, защото щяхме да се приберем в България, но през тези 4 дни в Полша осъзнах колко хубаво беше и исках да остана още.

Сутринта отидохме в училището, за да си кажем довиждане с всички. Не беше особено приятно, защото всички бяха тъжни, дори имаше и сълзи. Аз не знаех да плача ли или да се радвам. Хем не ми се тръгваше, хем знаех, че се прибирам у дома и най-накрая ще мога да си хапна българска храна.

Първо си тръгнаха испанците, след това дойде и наш ред. Сбогувах се с всички и се качихме в автобуса заедно с белгийската група. Закараха ни до летището, направихме си последна обща снимка с белгийците и си пожелахме добър път. Трябваше да чакаме час и половина до полета за Мюнхен.

Когато пристигнахме в Мюнхен имахме 4 часа свободно време и всеки можеше да се разходи и да разгледа огромното летище. Аз и Митко отидохме до магазина на Байерн Мюнхен и си купихме сувенири. Когато стана време за полета се качихме в самолета. Бяхме доста изморени, беше тъмно и можех да поспя.

На летището в София ни очакваха родителите. Нямахме търпение да се приберем и да разкажем за цялата вълнуваща седмица.